

til Tjeneste ved 2det Infanteriregiment, med hvilket han deltog i Forsvaret af Dybbølstillingen. I den af Krigsministeriet udgivne Beretning om Kampen den 18de April 1864 findes Sekondlieutenanten omtalt ved Fremstillingen af Forsvaret af Skanse IV. med tilstødende Løbegrave paa begge Sider af Chausseen, idet der siges, at Kommandøren for 2det Infanteriregiments 2den Bataillon, Kapitain Lundsbye, her med 2 Delinger af 3die Kompagni under Lieutenant Sjørup og Sekondlieutenant Akerhjelm satte den tappreste Modstand imod Overmagten. Senere nævnes Sekondlieutenant Akerhjelm blandt dem, der fremhævedes i Specialrapporterne paa Grund af deres Forhold under Kampen. I Tabslisten anføres han som saaret og fangen. Den 27de Juni 1864 udnævntes han til Ridder af Dannebrog som anført blandt dem, der ifølge Overkommandøens Indberetning og Afdelingernes Specialrapporter særligen havde udmærket sig ved Afværgehed, Udholenhed og Dydighed, navnlig under den langvarige og heftige Beleiring af Dybbølstillingen og under Kampen dersteds den 18de April 1864.

Fra den nævnte Sekondlieutenant Akerhjelm's Hustru, Fru Ida Akerhjelm født Hasselstrøm, er der nu til Krigsministeriet indkommet vedlagte Andragende med Bilag, gaaende ud paa, om der ikke maatte kunne tillaas hendes Mand en Understøttelse af den danske Statskasse. Til Støtte for dette Andragende har Fru Akerhjelm anført, at hendes Mand's Helbred er bleven svækket i saa bethdelig Grad ved hans Deltagelse i Krigen og de der erhølvte Vægelsesbeskædigelser, at hans Kræfter ikke have villet strække til for at udføre det strenge Arbejde, som var nødvendigt, for at han, der var uden Formue, kunde fortjene det Nødvendige til sin Families Underhold. Overansførelsen medførte, at der hos ham udviklede sig en Sindsfygdom, som har nødvendiggjort hans Ophold i nogen Tid paa en Sindsfygeanstalt, og som, uagtet han atter har kunnet forlade denne, dog formenes at have tilintetgjort hans Erhvervsøve. Fru Akerhjelm anfører, at hendes Mand's Saar bestode i et Geværskud i Ansigtet og et Bajonetstik i venstre Knæ samt desuden et Kolbeslag i højre Tinding, og det er i dette sidste, at hun, støttende sig til gjentagne Befragelser fra hendes Mand's Side over de Smærter, som vedblev at yttre sig som Virkning af Kolbeslaget, søger den første Grund til den Sindsfygdom, som senere har ramt ham. Da Baron Akerhjelm som fangen blev behandlet paa et preussisk Lazareth, og da de to svenske Læger, som have tilset ham i den nærmeste Tid efter Krigen, begge ere døde, ser hans Hustru sig ikke i Stand til ved Lægeattester at godtgjøre Nødvendigheden af, hvad hun har anført, hvorimod hun har produceret Lægeattest faaet for hans Sindsfygdom som for, at der i højre Side af hans Ansigt og ved hans venstre Knæ findes Mærker af hans Saar.

Efter at have modtaget Fru Akerhjelm's Andragende har Krigsministeriet henstillet til Finantsministeriet, om der ikke fra dettes Side maatte kunne tillaas hendes Mand en Understøttelse som tilskadekommen i Krigen, men dette Ministerium har svaret tilbage, at det maa beklage ikke at se sig i Stand til at bevilge det Ansøgte, eftersom der Intet foreligger til Støtte for den Antagelse, at Baron Akerhjelm's nuværende Sygdom hidrører fra den militære Tjeneste under Krigen i 1864.

Der vil herefter selvfølgelig ikke kunne blive Spørgsmaal om, at Baron Akerhjelm skulde have nogen Berettigelse til Forsørgelse som Krigsinvalid, men et andet Spørgsmaal er, om der ikke skulde foreligge tilstrækkelige Grunde til udenfor de almindelige Regler at tillaas ham en Understøttelse, og dette formener Krigsministeriet at være Tilfældet. Sikker er det, at han frivillig har meldt sig til Tjeneste ved den danske Hær, at han med Hæder har deltaget i Kampen, og at han i denne er bleven saaret, og det lader sig vel vanskeligt betegne som aldeles ubeløst, at Spiren til hans Sindsfygdom kan være at søge i hans Saar, navnlig i det modtagne Kolbeslag. Hvis det skulde forholde sig saaledes, maa vel Fru Akerhjelm siges at have nogen Grund til at haabe, at den danske Stat vil komme hendes Mand til hjælp i hans nuværende uheldige Tilstand, med Hensyn til hvilken man skal henlede Opmærksomheden paa, at det i Ansøgningen anføres, at Baron Akerhjelm ikke kan forventes fremtidig at ville blive arbejdsdygtig, og at det ringe Beløb, han tidligere har været i Stand til at opspare, nu fuldstændig er medgaaet som Følge af hans Sygdom, saaledes at ligefrem Nød nu staar for Døren. Under disse Omstændigheder formener Krigsministeriet at burde fremsætte Forslag om, at der bevilges